

P9_TA(2023)0366

Konsekwencje chińskich operacji połowowych dla rybołówstwa unijnego i dalsze działania

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 października 2023 r. w sprawie wpływu chińskiej działalności połowowej na rybołówstwo UE i dalszych działań (2022/2148(INI))

(C/2024/2652)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999⁽²⁾ (rozporządzenie w sprawie połowów NNN),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2020/1998 z dnia 7 grudnia 2020 r. w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka⁽³⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji z 14 września 2022 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zakazu produktów pochodzących z pracy przymusowej na rynku unijnym (COM(2022)0453) oraz projekt sprawozdania Parlamentu w sprawie tego wniosku,
- uwzględniając wniosek Komisji z 30 maja 2018 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 768/2005, (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 w odniesieniu do kontroli rybołówstwa (COM(2018)0368) oraz sprawozdanie Parlamentu w sprawie tego wniosku,
- uwzględniając wniosek Komisji z 23 lutego 2022 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zmieniającej dyrektywę (UE) 2019/1937 (COM(2022)0071) i projekt sprawozdania Parlamentu w sprawie tego wniosku,
- uwzględniając komunikat Komisji z 20 maja 2020 r. w sprawie strategii »od pola do stołu« (COM(2020)0381) oraz swoją rezolucję z 20 października 2021 r. w sprawie tej strategii⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 20 maja 2020 r. zatytułowany „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030” (COM(2020)0380) oraz swoją rezolucję z 9 czerwca 2021 r. w tej sprawie⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 8 lipca 2021 r. w sprawie ustanowienia chronionych obszarów morskich Antarktyki i ochrony różnorodności biologicznej Oceanu Południowego⁽⁶⁾,
- uwzględniając stanowisko Komisji Rybołówstwa z 14 marca 2023 r. w związku z przygotowaniem zalecenia Komisji Handlu Międzynarodowego w sprawie projektu Komisji dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu zmieniającego Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu (COM(2022)0582),

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 410 I z 7.12.2020, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 25.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 99 z 1.3.2022, s. 214.

- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) z 10 grudnia 1982 r., obowiązującą od 16 listopada 1994 r. i ratyfikowaną przez Chiny 15 maja 1996 r.,
- uwzględniając Międzynarodową Konwencję z 1 listopada 1974 r. w sprawie bezpieczeństwa życia na morzu (SOLAS),
- uwzględniając konwencję z 6 marca 1948 r. o Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO),
- uwzględniając konwencję nr 188 Międzynarodowej Organizacji Pracy z 14 czerwca 2007 r. dotyczącą pracy w sektorze rybołówstwa,
- uwzględniając protokół torremoliński z 2 kwietnia 1993 r. dotyczący Międzynarodowej konwencji z Torremolinos o bezpieczeństwie statków rybackich oraz porozumienie kapsztadzkie z 2012 r. w celu zwiększenia bezpieczeństwa połowów,
- uwzględniając umowę w sprawie ochrony i zrównoważonego użytkowania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową z 4 marca 2023 r. w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza,
- uwzględniając wspólną opinię Komitetu Doradczego ds. Floty Dalekomorskiej i Komitetu Doradczego ds. Rynków z 13 grudnia 2022 r. w sprawie uwzględnienia działalności chińskiej floty dalekomorskiej na świecie: skutki dla zarządzania rybołówstwem,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury (EUMOFA) z 29 listopada 2022 r. zatytułowane „Rynek rybny UE – wydanie z 2022 r.”,
- uwzględniając badanie Departamentu Tematycznego ds. Polityki Strukturalnej i Polityki Spójności w Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej z 9 grudnia 2022 r. zatytułowane „Badanie dla komisji PECH – Rola i wpływ Chin w światowym rybołówstwie i w światowej akwakulturze”,
- uwzględniając porozumienie o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zatwierdzone 22 listopada 2009 r. przez Konferencję Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa Narodów Zjednoczonych (FAO) i obowiązujące od 5 czerwca 2016 r.,
- uwzględniając raport FAO zatytułowany „The State of World Fisheries and Aquaculture 2022: Towards Blue Transformation” [Stan światowego rybołówstwa i akwakultury w roku 2022: w kierunku niebieskiej transformacji],
- uwzględniając umowę między UE a Chińską Republiką Ludową z 16 lipca 2018 r. zatytułowaną „Niebieskie partnerstwo na rzecz oceanów: w kierunku lepszego zarządzania oceanami”,
- uwzględniając Protokół zmieniający Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu – Porozumienie w sprawie subsydiów dla rybołówstwa, przyjęty podczas dwunastej konferencji ministerialnej 17 czerwca 2022 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 12 marca 2019 r. pt. „UE-Chiny – perspektywa strategiczna” (JOIN(2019)0005),
- uwzględniając swoją rezolucję z 5 lipca 2022 r. w sprawie strategii dla Indo-Pacyfiku w dziedzinie handlu i inwestycji ⁽⁷⁾,
- uwzględniając ustawę o rybołówstwie Chińskiej Republiki Ludowej przyjętą 20 stycznia 1986 r. oraz wniosek dotyczący reformy opublikowany 28 sierpnia 2019 r. przez chińskie ministerstwo do spraw rolnictwa i wsi,
- uwzględniając 13. pięcioletni plan rozwoju chińskiego rybołówstwa dalekomorskiego opublikowany w 2017 r. oraz 14. pięcioletni plan opublikowany 1 lipca 2022 r.,
- uwzględniając wspólną deklarację Republiki Chile, Republiki Kolumbii, Republiki Ekwadoru i Republiki Peru z 3 listopada 2020 r. w sprawie połowów prowadzonych przez statki zagraniczne na obszarach przyległych do wód podlegających jurysdykcji krajowej każdego z tych państw,

(7) Dz.U. C 47 z 7.2.2023, s. 15.

- uwzględniając amerykańską ustawę w sprawie bezpieczeństwa morskiego i kontroli działalności połowowej („Maritime Security and Fisheries Enforcement Act”) przyjętą 20 grudnia 2019 r.,
- uwzględniając memorandum prezydenta USA dotyczące bezpieczeństwa narodowego z 27 czerwca 2022 r. w sprawie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz powiązanych naruszeń praw pracowniczych (National Security Memorandum/NSM-11 of 27 June 2022 on Combating Illegal, Unreported, and Unregulated Fishing and Associated Labor Abuses),
- uwzględniając pięcioletnią krajową strategię walki z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami na lata 2022–2026 („National 5-year Strategy for Combating Illegal, Unreported, and Unregulated Fishing 2022-2026”) z 19 października 2022 r. opracowaną przez międzyagencyjną grupę roboczą USA do spraw połowów NNN („U.S. Interagency Working Group on IUU Fishing”),
- uwzględniając sprawozdanie Biura Analiz Kongresu USA z 12 kwietnia 2022 r. zatytułowane „China’s Role in the Exploitation of Global Fisheries: Issues for Congress” [Rola Chin w eksploatacji światowych zasobów rybnych: zagadnienia dla Kongresu],
- uwzględniając sprawozdanie Instytutu Rozwoju Zagranicznego z 2 czerwca 2020 r. zatytułowane „China’s distant-water Fisheries fleet: scale, impact and governance” [Chińska dalekomorska flota rybacka: skala, wpływ i zarządzanie],
- uwzględniając sprawozdanie Fundacji na rzecz Sprawiedliwości Środowiskowej z 30 marca 2022 r. zatytułowane „The Ever-Widening Net: Mapping the scale, nature and corporate structures of illegal, unreported and unregulated fishing by the Chinese distant-water fleet” [Coraz szersza sieć: mapowanie skali, charakteru i struktur korporacyjnych nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów prowadzonych przez chińską dalekomorską flotę rybacką],
- uwzględniając opublikowane 23 grudnia 2021 r. przez Globalną inicjatywę przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i przedsiębiorstwo Poseidon Aquatic Resource Management Ltd. sprawozdanie „Indeks nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów”,
- uwzględniając zobowiązanie Sojuszu na rzecz działań przeciwko połowom NNN, zawianego 28 czerwca 2022 r., do zwiększenia poziomu ambicji i mobilizacji działań w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0282/2023,
- A. mając na uwadze, że art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stanowi, że Unia Europejska powinna utrzymywać zewnętrzne stosunki w zakresie rybołówstwa z myślą o zapewnieniu zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza i środowiska morskiego, zarządzania nimi i ich ochrony;
- B. mając na uwadze, że art. 12 rozporządzenia w sprawie połowów NNN stanowi, że powinno zakazać się przywozu produktów rybołówstwa pochodzących z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN); mając na uwadze, że UE, jako największy na świecie rynek importu produktów rybołówstwa, ma do odegrania kluczową rolę w globalnej walce z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami; mając na uwadze, że polityka dotycząca zerowej tolerancji dla nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów powinna być stosowana jednakoowo wobec wszystkich państw, niezależnie od ich wielkości;
- C. mając na uwadze, że obecnie cztery państwa trzecie otrzymały czerwoną kartkę, a osiem państw trzecich – żółtą kartkę; mając na uwadze, że Chińska Republika Ludowa (ChRL) nigdy nie była przedmiotem procedury na mocy rozporządzenia w sprawie połowów NNN, mimo znacznej liczby elementów świadczących o dużym i rosnącym zaangażowaniu tego kraju w połowy NNN, co przeanalizowano w szczególności w badaniu „Rola i wpływ Chin w światowym rybołówstwie i w światowej akwakulturze” z grudnia 2022 r. zleconym przez Komisję Rybołówstwa;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z art. 30 rozporządzenia w sprawie połowów NNN oraz na wniosek Komisji Agencja Kontroli Rybołówstwa (EFCA) wspiera UE we współpracy z państwami trzecimi i z organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się rybołówstwem, w tym z regionalnymi organizacjami ds. zarządzania rybołówstwem, w celu zwiększenia koordynacji i zgodności ze środkami, w szczególności zorientowanymi na zwalczanie połowów NNN,
- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN państwo trzecie może zostać uznane za niewspółpracujące państwo trzecie, jeżeli nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania; mając na uwadze, że celem procedury żółtej kartki zapisanej w rozporządzeniu w sprawie połowów NNN jest wysłanie sygnału ostrzegawczego i umożliwienie UE rozpoczęcia dialogu z niewspółpracującym państwem trzecim;
- F. mając na uwadze, że wobec braku wiarygodnych oficjalnych danych szacuje się, iż Chiny posiadają największą na świecie flotę rybacką, w tym największą na świecie dalekomorską flotę rybacką, liczącą według oficjalnych danych chińskich ponad 2 700 statków, oraz że są największym importerem mączki rybnej na świecie⁽⁸⁾; mając na uwadze, że flota dalekomorska UE jest znacznie mniejsza i liczy 259 statków;

⁽⁸⁾ Pauly D. i in., „Badanie dla komisji PECH – Rola i wpływ Chin w światowym rybołówstwie i w światowej akwakulturze”, Parlament Europejski, Departament Tematyczny ds. Polityki Strukturalnej i Polityki Spójności, Bruksela, grudzień 2022 r., s. 14–28.

- G. mając na uwadze, że przełowienie morskich zasobów biologicznych na własnych wodach terytorialnych oraz w obrębie wyłącznej strefy ekonomicznej, a także degradacja siedlisk na skutek zanieczyszczenia można by postrzegać jako jeden z powodów, dla którego Chiny rozwijają największą flotę dalekomorską i największy sektor akwakultury na świecie; mając na uwadze, że skala chińskiej produkcji, pozyskiwania i konsumpcji żywności pochodzenia morskiego ma daleko idące konsekwencje dla zarządzania i ochrony ryb oraz bezpieczeństwa żywnościowego na całym świecie; mając na uwadze, że chińska flota dalekomorska jest głównym konkurentem unijnej floty rybackiej;
- H. mając na uwadze, że Chiny są trzecim co do wielkości – po Norwegii i Zjednoczonym Królestwie – eksporterem produktów rybołówstwa i akwakultury pod względem wartości do Unii Europejskiej; mając na uwadze, że ponad 80 % ryb spożywanych w Chinach pochodzi z akwakultury⁽⁹⁾; mając na uwadze, że w 2020 r. wielkość produkcji w chińskim sektorze akwakultury wyniosła około 70,5 mln ton, co samo w sobie odpowiada 58 % produkcji w światowym sektorze akwakultury i 63 % produkcji w sektorze akwakultury Azji; mając na uwadze, że przywóz z ChRL wyniósł 1 815 371 000 EUR w 2022 r., tj. 5,6% całkowitego przywozu do UE; mając na uwadze, że bilans handlowy UE w zakresie produktów rybołówstwa i akwakultury z ChRL jest mocno deficytowy (- 1 095 600 000 EUR);
- I. mając na uwadze, że według szacunków Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju w latach 2008–2017 subsydia na rzecz chińskiego rybołówstwa stanowiły 41 % łącznych światowych subsydiów;
- J. mając na uwadze, że Chiny są państwem nadbrzeżnym z najgorszym na świecie wynikiem dotyczącym praktyk połowowych NNN spośród 152 krajów objętych badaniem zarówno w 2019 r., jak i w 2022 r. w ramach wskaźnika „IUU Fishing Index”; mając na uwadze, że za praktyki połowów NNN bynajmniej nie odpowiada wyłącznie chińska flota, lecz że może ona wywierać istotny wpływ w skali światowej ze względu na wielkość i globalną obecność;
- K. mając na uwadze, że UE jest zaangażowana na rzecz rozwoju zrównoważonego rybołówstwa i zarządzania nim, w tym środków mających na celu poprawę zdolności monitorowania, kontroli i nadzoru w celu zwalczania połowów NNN i zapewnienia konkurencyjności i równych warunków działania;
- L. mając na uwadze, że Chiny nie ratyfikowały jeszcze kluczowych konwencji międzynarodowych dotyczących zwalczania połowów NNN, w tym porozumienia FAO w sprawie środków stosowanych przez państwo portu ani Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy nr 188 dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa;
- M. mając na uwadze, że ChRL jest sygnatariuszem porozumienia Światowej Organizacji Handlu (WTO) z czerwca 2022 r. w sprawie dotacji w sektorze rybołówstwa;
- N. mając na uwadze, że w czerwcu 2022 r. ChRL ratyfikowała umowę uniemożliwiającą prowadzenie nieuregulowanych połowów na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego;
- O. mając na uwadze, że w 2018 r. Unia i ChRL podpisały dwustronną umowę zwaną niebieskim partnerstwem, której celem jest poprawa współpracy w zakresie globalnego zarządzania oceanami; mając na uwadze, że grupa robocza stałego partnerstwa zbiera się raz lub dwa razy w roku; mając na uwadze, że partnerstwo to opiera się na trzech filarach zgodnych z polityką UE w dziedzinie międzynarodowego zarządzania oceanami – poprawie ram zarządzania oceanami, w tym rybołówstwem oraz zwalczania połowów NNN, opracowaniu warunków dla zrównoważonej niebieskiej gospodarki oraz wspieraniu współpracy w dziedzinie nauki, badań i danych o morzu;
- P. mając na uwadze wspólną opinię z 15 grudnia 2022 r. Rady Doradczej UE ds. Floty Dalekomorskiej i Rady Doradczej ds. Rynku, w której stwierdzono w szczególności, że „tempo postępów we współpracy UE-Chiny w zakresie zwalczania połowów NNN nie jest współmierne do szybkiej ekspansji chińskiej floty dalekomorskiej i globalnego wpływu jej wielu niezrównoważonych i nieprzejrzystych działań”;
- Q. mając na uwadze, że Biuro ds. Kontroli Aktywów Zagranicznych Departamentu Skarbu USA nałożyło sankcje na mocy ustawy Magnickiego na kilka chińskich przedsiębiorstw rybackich, obejmujące łącznie 157 statków, w związku z podejrzeniami o pracę przymusową;
- R. mając na uwadze, że światowe połowy morskie Chin wynoszą obecnie od 14 do 16 mln ton, z czego 3–4 mln ton pochodzi z połowów dalekomorskich, a dużą ich część poławia się w wodach u wybrzeży Afryki Zachodniej i u zachodnich wybrzeży Ameryki Południowej (Ekwador i Peru)⁽¹⁰⁾;

⁽⁹⁾ Sprawozdanie Europejskiego Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury (EUMOFA) z 29 listopada 2022 r. zatytułowane „Rynek rybny UE – wydanie z 2022 r.”,

⁽¹⁰⁾ Pauly D. i in., „Badanie dla komisji PECH – Rola i wpływ Chin w światowym rybołówstwie i w światowej akwakulturze”, Parlament Europejski, Departament Tematyczny ds. Polityki Strukturalnej i Polityki Spójności, Bruksela, 2022 r., s. 14–28.

- S. mając na uwadze, że w celu zapewnienia, aby produkcja produktów rybołówstwa w Unii nie była zagrożona oraz by istniała odpowiednia podaż produktów rybołówstwa dla przemysłu przetwórczego, Rada – na wniosek Komisji – może dwa razy w roku obniżyć lub zawiesić stawki celne na pewną liczbę produktów rybołówstwa w ramach kontyngentów taryfowych o odpowiedniej wielkości ⁽¹⁾; mając na uwadze, że 39 % filetów z tuńczyka objętych autonomicznymi kontyngentami taryfowymi w wysokości 0 %, które w 2017 r. przywieziono do UE, pochodziło z Chin ⁽²⁾;
- T. mając na uwadze, że według danych EUMOFA w 2017 r. Chiny dokonały wywozu łącznie 5,35 mln ton produktów rybołówstwa i akwakultury (w tym 9 % do UE) o wartości nominalnej 19,17 mld EUR (z czego 8 % stanowił przywóz do Unii Europejskiej); mając na uwadze, że według danych EUMOFA w 2021 r. – ostatnim roku, dla którego istnieją dostępne dane – chiński wywóz produktów pochodzenia morskiego zmalał do 3,71 mln ton (w tym 10 % do Unii) i wartości nominalnej 18,10 mld EUR (z czego 8 % stanowi przywóz do Unii Europejskiej);
- U. mając na uwadze, że chińskie owoce morza przywożone na rynek europejski pochodzą z nieprzejrzystych operacji i poważnie osłabiają konkurencyjność jednolitego rynku UE; mając na uwadze, że ma to poważne reperkusje gospodarcze i związane z zatrudnieniem dla przedsiębiorstw działających w tym sektorze i w całym łańcuchu dostaw;
- V. mając na uwadze, że w 2020 r. Chiny zaostrzyły przepisy dotyczące zarządzania połowami dalekomorskimi; mając na uwadze, że w 2017 r. kraj ten zobowiązał się ograniczyć swoją flotę dalekomorską do 3 000 statków do 2020 r.;
- W. mając na uwadze, że strategia morska jest zasadniczym elementem chińskiego projektu władzy; mając na uwadze, że cywilny sektor morski, w tym rybołówstwo, staje się upolityczniony i zmilitaryzowany; mając na uwadze, że UE powinna rozważyć strategiczne kwestie suwerenności związane z rybołówstwem, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych;

Zapewnienie maksymalnej przejrzystości

1. ubolewa nad brakiem przejrzystości ze strony władz chińskich co do liczby statków należących do chińskiej floty dalekomorskiej; wyraża zaniepokojenie i zdumienie, że w związku z brakiem oficjalnych wiarygodnych danych różne szacunki wielkości chińskiej floty dalekomorskiej wahają się od 2 900 do 16 966 statków; zauważa, że cała chińska flota rybacka według danych FAO liczy do 564 000 statków; przypomina, że FAO nalega na przejrzystość, uznając, że „konieczne są ulepszenia, aby móc w dokładniejszy sposób przypisać połowy z chińskiego rybołówstwa dalekomorskiego do poszczególnych obszarów oraz z rozbiciem na gatunki”; ubolewa, że przyjęte przez Chiny rozporządzenie w sprawie kontroli ma zastosowanie wyłącznie do chińskiej floty dalekomorskiej, która stanowi jedynie marginalną część floty tego kraju; wzywa Komisję, aby zachęcała rząd Chińskiej Republiki Ludowej do wdrożenia norm regulujących połowy dalekomorskie z myślą o zrównoważonych technikach połowowych;
2. wyraża zaniepokojenie faktem, że niektóre części spornego Morza Południowochińskiego, jednego z najbardziej eksploatowanych mórz na świecie, są uznawane przez Chiny za „wody krajowe”, co prowadzi do wykluczenia chińskich statków rybackich prowadzących działalność na tym obszarze z zaliczania ich do floty dalekomorskiej, a także do zwiększonych napięć, ponieważ Chiny próbują potwierdzić swoją dominującą pozycję na tym obszarze przez swoją działalność;
3. zachęca Komisję do wspierania innowacji i badań nad rozwojem instrumentów monitorowania, lokalizacji i geolokalizacji statków na pełnym morzu, wspierając uruchamianie międzynarodowych inicjatyw mających na celu koordynację systemów danych oraz dostarczanie dokładnych i kompletnych danych oraz przejrzystych informacji na temat lokalizacji, pochodzenia i działalności statków rybackich;
4. wyraża zadowolenie, że w odniesieniu do produktów rybołówstwa przywożonych do UE i pochodzących z połowów na morzu porozumienie osiągnięte w rozmowach trójstronnych dotyczących reformy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 ⁽³⁾ w sprawie kontroli rybołówstwa wymaga wskazania numeru IMO danego statku rybackiego lub innego unikatowego identyfikatora statków, jeżeli numer IMO nie ma zastosowania;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/1706 z dnia 13 listopada 2020 r. otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2021–2023 i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami, Dz.U. L 385 z 17.11.2020, s. 3.

⁽²⁾ Opinia Rady Doradczej ds. Floty Dalekomorskiej pt. „Unijne autonomiczne kontyngenty taryfowe (ATQ) na niektóre produkty rybołówstwa Tuna loins na lata 2021–2023”, lipiec 2020 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

5. domaga się, aby Komisja podjęła działania w celu zaprzestania używania tanich bander; zachęca do publicznego dostępu do informacji o rzeczywistych właścicielach statków rybackich wszystkich bander; wzywa Komisję do usprawnienia systemu identyfikacji statków prowadzących połowy NNN, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/1184⁽¹⁴⁾, tak aby możliwe było przesledzenie kraju pochodzenia statku, nawet jeśli państwo bandery nie jest pewne, oraz do dodania statków, w przypadku których udowodniono przypadki łamania praw człowieka;

6. wzywa Komisję, aby zwróciła się do władz chińskich o większą przejrzystość w odniesieniu do działalności połowowej i umów w sprawie połowów dotyczących chińskich flot dalekomorskich; zwraca się do Komisji o zainicjowanie programu identyfikacji połowów we współpracy z ChRL, w oparciu o zalecenia FAO zawarte w dobrowolnych wytycznych dotyczących programów dokumentowania połowów; podkreśla znaczenie wykorzystania wszystkich dostępnych narzędzi międzynarodowych w walce z połowami NNN; z zaniepokojeniem zauważa, że nieprzejrzystość w obrębie tych umów może sprzyjać połowom NNN i utrudniać dotkniętym rządów i innym zainteresowanym stronom kontrolę działalności chińskiej floty dalekomorskiej; wzywa Komisję, aby wraz z międzynarodowymi partnerami wdrożyła strategię monitorowania umów dwustronnych zawartych przez Chiny w celu uniknięcia zakłóceń na rynku zarówno pod względem dostaw, jak i warunków handlowych;

7. zauważa, że rośnie liczba umów w sprawie połowów między ChRL a państwami trzecimi; wyraża zaniepokojenie z powodu możliwego niekorzystnego wpływu tych umów na interesy lokalnego przemysłu i osłabienia bezpieczeństwa żywnościowego ludności oraz zakłócania uczciwej konkurencji; ubolewa nad brakiem przejrzystości tych umów, licencji i zezwoleń, zwłaszcza w świetle możliwych niezrównoważonych skumulowanych skutków dla eksploatacji zasobów rybnych w państwach trzecich, które również zawarły umowy w sprawie połowów z UE; wyraża zaniepokojenie z powodu doniesień dotyczących przełowienia w wodach Afryki zachodniej, a w szczególności w Zatoce Gwinejskiej i jeziorze Wolta w Ghanie, do którego miała przyczynić się chińska flota dalekomorska;

8. wzywa Chiny, aby jak najszybciej ratyfikowały i wdrożyły umowę FAO o środkach stosowanych przez państwo portu oraz wszystkie inne międzynarodowe porozumienia i traktaty mające na celu zwalczanie połowów NNN, a także zapewniły przestrzeganie przez statki rybackie na pełnym morzu międzynarodowych porozumień w sprawie środków zarządzania ekosystemami morskimi i ich ochrony; zachęca państwa nadbrzeżne, aby upubliczniały informacje o naruszeniach i karach dotyczących dalekomorskich statków rybackich;

9. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa (DG MARE) w sprawie publikowania na stronie internetowej danych dotyczących upoważnień do połowów wydanych na rzecz statków Unii prowadzących połowy poza wodami europejskimi oraz na rzecz statków spoza Unii prowadzących połowy na wodach europejskich, począwszy od 10 maja 2023 r.; wzywa organy ds. rybołówstwa z państw trzecich oraz regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) do przyjęcia podobnych środków; podkreśla, że należy wymagać przestrzegania przepisów obowiązujących floty UE również od flot krajów trzecich w celu zagwarantowania jednakowych standardów w zakresie przejrzystości działalności połowowej i identyfikowalności produktów;

Obrona Unii Europejskiej przed nieuczciwymi praktykami handlowymi

10. wzywa państwa członkowskie, aby ściśle egzekwowały prawodawstwo unijne w odniesieniu do systemu raportowania i identyfikowalności połowów; jest przekonany, że cyfryzacja świadectwa połowowego dla połowów NNN za pośrednictwem systemu CATCH ograniczy możliwości nielegalnych przywozów i zmniejszy obciążenia administracyjne państw członkowskich; wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby przedstawiły informacje na temat ilości produktów połowianych przez chińskie statki, a następnie wprowadzanej na rynek UE; przypomina o potrzebie harmonizacji oraz wzmocnieniu kontroli celnych i portowych i platform handlowych w przypadku wszystkich przywożonych produktów rybołówstwa w celu ograniczenia obrotu produktami pochodzącymi z nielegalnych połowów na jednolitym rynku; wzywa do wzmocnienia certyfikacji pochodzenia importowanych produktów rybołówstwa, tak aby podlegała ona prawodawstwu europejskiemu, a nie prawodawstwu państwa bandery, w celu zagwarantowania wejścia na jednolity rynek produktów pochodzących ze zrównoważonego rybołówstwa, których pochodzenie jest zweryfikowane i zgodne z przepisami, oraz by przyczyniało się to do ochrony zdrowia publicznego i uniknięcia sytuacji nieuczciwej konkurencji;

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/1184 z dnia 8 lipca 2022 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 468/2010 ustanawiające unijny wykaz statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, Dz.U. L 184 z 11.7.2022, s. 9.

11. wyraża zaniepokojenie licznymi doniesieniami rządów i organizacji pozarządowych w sprawie przypadków połowów NNN prowadzonych przez statki pływające pod chińską banderą oraz domniemanych połowów NNN prowadzonych przez statki bezpieczeństwa, za które władze chińskie mogą być odpowiedzialne, oraz przez statki z udziałem kapitału chińskiego pływające pod banderą państwa trzeciego; wskazuje, że do tych nielegalnych praktyk należą między innymi prowadzenie połowów bez posiadania licencji połowowej, połowy gatunków chronionych, połowy z wykorzystaniem zakazanych narzędzi połowowych, obcinanie płetw rekinom, niedeklarowanie połowów lub wyłączanie systemów lokalizacyjnych automatycznej identyfikacji;

12. wyraża zaniepokojenie z powodu doniesień dotyczących obecności niektórych statków chińskich prowadzących niekontrolowane połowy na pełnym morzu w strefach sąsiadujących z wyłącznymi strefami ekonomicznymi niektórych państw Ameryki Łacińskiej, w tym Ekwadoru i Argentyny; zwraca uwagę, że unijna flota prowadząca połowy na tych łowiskach często zmagają się z nieuczciwą konkurencją o zasoby rybne, w tym kalmara argentyńskiego (*Illex argentinus*) lub kalmara patagońskiego (*Loligo gahi*); uważa, że ustanowienie regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem w celu zapewnienia odpowiedniego globalnego zasięgu obszarów i gatunków, zwłaszcza na obszarach, na których w ogóle nie ma żadnej struktury RFMO (np. na południowym Atlantyku), jest ważne dla propagowania ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych oraz uczciwej konkurencji na szczeblu globalnym; wzywa Komisję, aby współpracowała ze wszystkimi zainteresowanymi stronami nad osiągnięciem tego celu;

13. z zadowoleniem przyjmuje umowę wypracowaną w ramach ONZ w sprawie ochrony i zrównoważonego użytkowania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową oraz wzywa UE i Chiny, aby ratyfikowały ją i wprowadziły w życie;

14. ubolewa z powodu złożonych, a niekiedy arbitralnych wymogów biurokratycznych nakładanych przez władze chińskie na niektóre unijne przedsiębiorstwa ubiegające się o wywóz produktów rybołówstwa do Chin; apeluje do Komisji o współpracę z władzami chińskimi w celu położenia kresu tej sytuacji;

15. wyraża zaniepokojenie z powodu doniesień dotyczących agresywnych działań niektórych statków należących do chińskiej floty, między innymi wobec europejskiego statku rybackiego „Playa de Rodas”, który w lutym 2020 r. padł ofiarą ataków, gróźb śmierci oraz prób sabotażu i zderzenia ze strony sześciu statków prowadzących połowy kalmarów pod chińską banderą na południowym Atlantyku;

16. zachęca Chiny i państwa, z którymi kraj ten podpisał umowy w sprawie połowów, aby wzmocniły zdolności w zakresie kontroli nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, ich wykrywania, zapobiegania im oraz reagowania na nie; wzywa Komisję, aby rozważyła wzmocnienie wsparcia tych wysiłków z technicznego i finansowego punktu widzenia za pośrednictwem EFCA; apeluje do Komisji, aby w drodze pomocy technicznej i rozwoju zdolności oraz przy wykorzystaniu wszystkich możliwych kanałów w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, zgodnie z celami UE w zakresie zarządzania oceanami, zachęcała i wspierała państwa nadbrzeżne, z którymi UE prowadzi dialog, w zwiększaniu zdolności w zakresie zwalczania połowów NNN i wzmocniania wymogów dotyczących zrównoważonego rozwoju i przejrzystości w ramach warunków dostępu do swoich wyłącznych stref ekonomicznych;

17. wzywa, bardziej ogólnie, do zintensyfikowania walki z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami, zwłaszcza na wodach międzynarodowych, a także na obszarach objętych przez władze państw nadbrzeżnych, które nie mają wystarczających zdolności kontrolnych; uważa, że można to osiągnąć dzięki wspólnym operacjom, takim jak PESCAO („Usprawnione regionalne zarządzanie rybołówstwem w Afryce Zachodniej”); wyraża uznanie dla roli EFCA w projekcie PESCAO ustanowionym decyzją Komisji C(2017)2951 z 28 kwietnia 2017 r.; zwraca uwagę, że projekt ten, który ma na celu między innymi usprawnienie zwalczania połowów NNN, ma zakończyć się w grudniu 2023 r.; wzywa Komisję, aby rozpoczęła ocenę projektu PESCAO oraz, w razie potrzeby, określiła nowe priorytety i zwiększyła skuteczność tego rodzaju projektów, a także by rozszerzyła program i zapewniła mu dodatkowe zasoby; zauważa, że marynarki wojenne dysponują własnymi specyficznymi zasobami morskimi i że niektóre państwa członkowskie powierzają swoim marynarkom wojennym operacje kontroli rybołówstwa; podkreśla, że europejskie ramy finansowania kontroli rybołówstwa powinny zostać zmienione, aby udział marynarki wojennej w tych operacjach zwalczania nielegalnych połowów na wspomnianych obszarach był kwalifikowalny, zwłaszcza równoległe z operacjami zwalczania piractwa;

18. zwraca uwagę na znaczenie koncepcji skoordynowanej obecności na morzu w Zatoce Gwinejskiej, która od wejścia w życie w 2021 r. bardzo pozytywnie przyczyniła się do ograniczenia połowów NNN, piractwa i innej nielegalnej działalności na obszarze (nielegalny obrót środkami odurzającymi, handel bronią i ludźmi, wysoki poziom przestępczości w portach, poważne zanieczyszczenie środowiska morskiego itp.); przypomina, że koncepcja skoordynowanej obecności na morzu zostanie poddana przeglądowi najpóźniej w lutym 2024 r.; apeluje do Rady o zwrócenie szczególnej uwagi na Zatokę Gwinejską i dalsze wysiłki na rzecz odnowienia koncepcji;

19. zachęca producentów żywności pochodzenia morskiego w UE, aby dywersyfikowali swoich pierwszych partnerów w zakresie przetwórstwa; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wspierały rosnącą zrównoważoną produkcję akwakultury w UE i usuwały bariery dla jej rozwoju, a także by promowały innowacje w dziedzinie uzupełniających źródeł paszy, takich jak algi, co pozwoli uniknąć dalszej zależności od importu mączki rybnej;

20. podkreśla, że Chiny znacznie zwiększyły swój eksport niektórych produktów, takich jak filety z tuńczyka, do UE dzięki autonomicznym kontyngentom taryfowym; zauważa, że mechanizm autonomicznych kontyngentów taryfowych może powodować zakłócenia rynku; uważa, że autonomiczne kontyngenty taryfowe o nieodpowiedniej wielkości mogłyby spowodować nieuczciwą konkurencję dla flot UE i krajów korzystających z preferencyjnego dostępu (grupa państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, ogólny system preferencji taryfowych UE); wzywa Komisję, aby w dalszym ciągu oceniała znaczenie autonomicznych kontyngentów taryfowych w świetle ich wpływu na europejski sektor rybołówstwa, a w razie potrzeby by je dostosowała; apeluje do władz europejskich, aby w każdym przypadku zachowały najwyższą ostrożność i maksymalnie zwiększyły kontrole w celu zagwarantowania, aby wszelki wywóz objęty autonomicznymi kontyngentami taryfowymi nie obejmował produktów pochodzących z połowów NNN;

21. zauważa, że Europejski Trybunał Obrachunkowy stwierdził niedawno, że prowadzone przez państwa członkowskie kontrole legalności przywozów żywności pochodzenia morskiego są niejednolite; wzywa Komisję do dopilnowania, aby wszystkie zaangażowane podmioty zobowiązały się do szybkiego, jednolitego i globalnego wdrożenia systemu informacyjnego CATCH, gdy jego stosowanie stanie się obowiązkowe w całej UE w odniesieniu do wszystkich produktów rybołówstwa i akwakultury przywożonych do UE, a także wzywa Komisję do promowania dobrowolnego korzystania z tego systemu przez państwa trzecie;

22. zauważa, że Chiny dotują swoje floty działające w wyłącznych strefach ekonomicznych i na pełnym morzu; przypomina, że wsparcie to przybiera różne formy, w tym bezpośrednich dotacji (dopłaty do paliwa, modernizacji i wymiany statków), zwolnień podatkowych, obniżek składek ubezpieczeniowych oraz pożyczek itp.; wskazuje, że w związku z brakiem oficjalnych danych szacuje się, iż w 2018 r. subsydia chińskiego rządu dla sektora rybołówstwa tego kraju wyniosły 7,2 mld dolarów, co stanowi 20 % subsydiów w sektorze rybołówstwa na świecie; zwraca uwagę, że subsydia te przyczyniły się do szybkiego rozwoju chińskiej floty dalekomorskiej, która może przyczynić się do nadmiernej zdolności połowowej i przelowienia; podkreśla, że niedawno podpisane (w czerwcu 2022 r.) porozumienie WTO w sprawie subsydiów w sektorze rybołówstwa powinno ograniczyć płatności; wzywa władze chińskie do wdrożenia porozumienia możliwie jak najszybciej;

Ochrona zasobów rybnych, praw człowieka i suwerenności żywnościowej

23. zauważa, że intensywność działalności chińskiej floty rybackiej prowadzi do wyczerpania zasobów rybnych, co zmniejsza pozytywny wpływ wysiłków podejmowanych m.in. przez flotę UE; uważa, że należy ocenić naukowo stan wszystkich docelowych zasobów rybnych na świecie w celu określenia poziomu eksploatacji; wzywa UE, aby nadal ambitnie dawała przykład, a jednocześnie by w dalszym ciągu propagowała równe warunki działania dla podmiotów z UE w stosunku wobec podmiotów z państw trzecich;

24. zachęca do ustanowienia planów zarządzania, w tym na szczeblu regionalnym, w krajach, z którymi UE zawarła umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów; zauważa, że umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów z Mauretanią, obejmująca plan zarządzania gatunkami pelagicznymi, umożliwiła zmniejszenie presji połowowej wywieranej przez wszystkie statki poławiające te stada; podkreśla, że takie plany zarządzania są ważne dla uniknięcia bezpośrednich i pośrednich skutków prowadzących do przelowienia w wyłącznych strefach ekonomicznych zainteresowanych krajów oraz negatywnych skutków społeczno-gospodarczych, ze szczególnym uwzględnieniem lokalnej floty tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, a także negatywnego wpływu na zaufanie do UE jako partnera;

25. podkreśla, że lepsze zarządzanie rybołówstwem w krajach rozwijających się musi być priorytetem w walce z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami, podobnie jak budowa odpowiedniej infrastruktury, szkolenie siły roboczej wykwalifikowanej w zakresie rozwoju kontroli portów oraz organizacja skutecznego systemu obrony w celu radzenia sobie z ingerencjami na morzu; zwraca uwagę, że przypadki nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów koncentrują się głównie w wyłącznych strefach ekonomicznych krajów rozwijających się, które są gospodarczo i społecznie w dużym stopniu zależne od rybołówstwa i nie mają niezbędnych środków do zwalczania ingerencji obcych statków na swoich wodach;

26. wzywa Komisję, aby opracowała strategię uwzględniającą fakt, że Chiny coraz częściej importują mączkę rybną z innych krajów świata, zwłaszcza z krajów położonych wzdłuż wybrzeża Afryki Zachodniej; podkreśla, że taki import oraz wszelki analogiczny import gdziekolwiek indziej mógłby powodować olbrzymie szkody dla lokalnego sektora rybołówstwa i stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa żywnościowego w Afryce; z zadowoleniem przyjmuje obiecujące niedawno poczynione postępy w sektorze zrównoważonych pasz na potrzeby akwakultury na bazie białka roślinnego oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do wsparcia rozwoju tego sektora;

27. wyraża głębokie zaniepokojenie doniesieniami na temat niehumanitarnych warunków pracy na pokładzie niektórych statków chińskiej floty rybackiej; wzywa Chiny, aby jak najszybciej ratyfikowały Konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy nr 188 dotyczącą pracy w sektorze rybołówstwa;

28. podkreśla, że UE musi zacieśnić współpracę ze Zjednoczonym Królestwem, Stanami Zjednoczonymi, Japonią i innymi kluczowymi podmiotami polityki rybołówstwa i oceanów, przy wykorzystaniu instrumentów dyplomatycznych i handlowych, jakie ma do dyspozycji, aby zachęcić Chiny do poczynienia postępów w zakresie niezbędnych reform zarządzania rybołówstwem tego kraju; z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż prezydent USA wydał polecenie sekretarzowi stanu – w koordynacji z misją USA przy Unii Europejskiej – w sprawie współpracy z Unią, Japonią, pozostałymi członkami G7 oraz innymi partnerami w celu zwalczania szkodliwych praktyk połowowych w Afryce Zachodniej, Ameryce Łacińskiej, na Karaibach i w regionie Indo-Pacyfiku; przypomina Komisji o potrzebie usytuowania UE na czele międzynarodowych negocjacji w celu promowania jej ambicji, wizji i celów w zakresie zrównoważonego rybołówstwa;

29. nalega, aby Komisja zacieśniła współpracę z rządem USA w celu stawienia czoła połowom NNN i najpoważniejszym naruszeniom praw pracowniczych oraz praw człowieka związanym z tym zjawiskiem na szczeblu międzynarodowym; wzywa Komisję i Radę, aby odpowiednio wdrożyły rozporządzenie (UE) 2020/1998⁽¹⁵⁾ wobec chińskich przedsiębiorstw, które już objęto sankcjami Departamentu Skarbu USA, oraz, w razie potrzeby, by rozszerzyła ten środek na inne przedsiębiorstwa oskarżone o naruszanie praw człowieka, które osłabiają też perspektywy wzrostu gospodarczego miejscowej ludności;

30. podkreśla, że UE musi zdecydowanie zaangażować się we współpracę z krajami trzecimi w dziedzinie rybołówstwa, w szczególności w odniesieniu do kontroli rybołówstwa;

31. wyraża zadowolenie, że członkowie FAO przyznali organizacji szczególne uprawnienie do wspierania zrównoważonego rozwoju społecznego w łańcuchach wartości rybołówstwa i akwakultury, w tym uznania i ochrony praw człowieka i praw pracowniczych; odnotowuje, że Wydział Rybołówstwa i Akwakultury FAO zamierza opracować wytyczne składające się z części ogólnej oraz sześciu rozdziałów poświęconych połowom na skalę przemysłową, rybołówstwu łodziowemu, produkcji w sektorze akwakultury, przetwórstwu, dystrybucji oraz sprzedaży detalicznej; zachęca FAO, aby podczas opracowywania tych wytycznych zwróciła szczególną uwagę na globalny wpływ chińskich sektorów rybołówstwa i akwakultury;

32. z zadowoleniem przyjmuje dołączenie zarówno UE, jak i Chin do inicjatywy sieci niebieskich portów FAO mającej na celu opracowanie wytycznych dotyczących najlepszych międzynarodowych praktyk dla portów rybackich w procesie przechodzenia na modele niebieskiej gospodarki, aby poprawić ich zrównoważony charakter dzięki ochronie środowiska i propagowaniu związanych z nimi korzyści społecznych i gospodarczych;

33. wzywa Komisję, aby oceniła wszystkie chińskie inicjatywy mające na celu zwalczanie połowów NNN oraz by podjęła w świetle tych ocen odpowiednie działania na mocy rozporządzenia w sprawie połowów NNN;

Zapewnienie ciągłości dialogu Chin z UE

34. zachęca do współpracy z Chinami na szczeblu globalnym, w ramach FAO, regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem i WTO, aby opracować globalne strategie polityczne i przepisy zwalczające połowy NNN;

35. wzywa UE i Chiny, aby ściśle i w sposób przejrzysty współpracowały z myślą o zrównoważonym wykorzystywaniu żywych zasobów morza i zarządzaniu oceanami – w szczególności rybołówstwem, oraz zwalczaniu połowów NNN i wdrażaniu odpowiedniego systemu identyfikowalności; wzywa Komisję, aby oceniła wyniki inicjatywy „niebieskiego partnerstwa” z ChRL;

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/1998 z dnia 7 grudnia 2020 r. w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka, Dz.U. L 410 I z 7.12.2020, s. 1.

36. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że 14. pięcioletni plan rozwoju chińskiego rybołówstwa obejmuje między innymi następujące cele: poprawę przestrzegania prawa, poprawę ochrony organizmów wodnych i propagowanie zrównoważonego wykorzystywania zasobów rybnych, poprawę bezpieczeństwa działalności połowowej prowadzonej z udziałem statków obcych, wspieranie otwartego rozwoju i współpracy przynoszącej korzyści wszystkim stronom, pobudzenie współpracy międzynarodowej w sektorze rybołówstwa oraz dalsze wzmacnianie zdolności w zakresie przestrzegania umów; zachęca Chiny do wywiązania się ze wszystkich tych zobowiązań, również w odniesieniu do floty dalekomorskiej tego kraju;

37. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że projekt reformy chińskiej ustawy o rybołówstwie opublikowany w 2019 r. nawiązuje do zrównoważonego rozwoju i ochrony jako kierunków transformacji chińskiego rybołówstwa, doprecyzowuje sankcje dotyczące połowów NNN i ustanawia nowe mechanizmy kontroli floty dalekomorskiej tego kraju; pragnie, aby Ogólnochińskie Zgromadzenie Przedstawicieli Ludowych wkrótce zatwierdziło ten wniosek ministra do spraw rolnictwa i wsi; zachęca chińskie władze do unowocześnienia prawodawstwa kraju możliwie jak najszybciej w celu skutecznego zwalczania połowów NNN i przełowienia;

38. zwraca uwagę na rozbieżność między zasobami kadrowymi i finansowymi przydzielonymi DG MARE i EFCA w odniesieniu do Chin i współpracy z państwami trzecimi a rzeczywistymi potrzebami; wzywa do przywrócenia równowagi, aby zapewnić ciągłość dialogu;

39. wzywa Komisję do zagwarantowania spójności polityki rybołówstwa prowadzonej w odniesieniu do Chin z pozostałymi politykami, zwłaszcza polityką handlową, społeczną oraz współpracy na rzecz rozwoju; zachęca Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, aby rozważyły utworzenie przekrojowej grupy roboczej do spraw połowów NNN pod nadzorem wiceprzewodniczącego Komisji; sugeruje, aby ta przekrojowa grupa robocza koordynowała prace poszczególnych Dyrekcji Generalnych Komisji, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, EFCA oraz Wspólnego Centrum Badawczego; zauważa, że podobną grupę utworzono już w USA, a mianowicie międzyagencyjną grupę roboczą ds. połowów NNN, ustanowioną na mocy amerykańskiej ustawy o bezpieczeństwie morskim i egzekwowaniu przepisów dotyczących rybołówstwa, w której skład wchodzi 21 departamentów i agencji federalnych;

40. wyraża zadowolenie z powodu niedawnego przystąpienia UE do Sojuszu na rzecz działań przeciwko połowom NNN; wzywa członków sojuszu, aby koordynowali krajowe systemy zwalczania połowów NNN, a w szczególności by zbadali możliwość wspólnego wydawania żółtych i czerwonych kartek lub innych podobnych instrumentów;

o
o o

41. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa.